

درس پنجم

مشروطه در دورهٔ محمدعلی شاه

در این درس با مشکل‌های موجود بر سر راه اولین دورهٔ مجلس شورای ملی، و کارشکنی‌های محمدعلی شاه در این مورد و همچنین، جریان‌های سیاسی – فکری حاکم بر مجلس و دولت آشنا می‌شوید.

محمدعلی شاه

محمدعلی شاه قاجار

بعد از مظفرالدین شاه، ولیعهد او، محمدعلی شاه، میرزا، با عنوان محمدعلی شاه، به سلطنت رسید. محمدعلی شاه، یکی از شاهان خودکامه‌ی دورهٔ قاجار بود که نمی‌خواست در برابر قانون اساسی و مجلس شورای ملی تمکین کند. او در ۲۸ دی ماه ۱۲۸۵ جشن تاجگذاری برپا کرد و از اشراف و نمایندگان دولت‌های خارجی برای شرکت در این مراسم دعوت به عمل آورد، اما نمایندگان مجلس شورای ملی را دعوت نکرد. این، اولین بی‌اعتنایی محمدعلی شاه به مجلس بود. او ملت را بنده و بردۀ خود می‌پندشت و نمایندگان مجلس را برای دخالت در امور کشور و مشورت در سیاست، لایق نمی‌دانست.^۱

پس از این ماجرا، کشمکش محمدعلی شاه با مجلس آغاز شد که سرانجام وی مجلس را به توب بست. اما این، تنها مشکل نظام تازه تولد یافته‌ی مشروطه نبود. بلکه این نظام، دشواری‌هایی اساسی‌تر پیش رو داشت، که به شرح آن‌ها می‌پردازیم:

۱- ملک‌زاده، تاریخ انقلاب مشروطیت ایران، ج ۲، ص ۲۲۰.

تدوین متمم قانون اساسی، و شدت گرفتن اختلاف‌ها

قانونی که در زمان مظفرالدین شاه به نام «قانون اساسی» تنظیم شد، دارای ضعف‌های زیادی بود. این قانون در پنجاه و یک اصل تنظیم شده بود و در حقیقت نظامنامه‌ای بود که اداره‌ی امور مجلس و حدود آن را روشن می‌ساخت. در این قانون، از حقوق و تکالیف دولت نسبت به ملت و بالعکس سخن به میان نیامده بود. بنابراین، لازم بود متممی بر آن نوشته و تکمیل می‌شد. به همین سبب، کمیسیونی مشکل از شش تن از نمایندگان، برای تدوین «متمم قانون اساسی» تشکیل شد.^۱

برگی از تاریخ

علامه نائینی (۱۳۱۵-۱۲۳۹ش)

میرزا محمد حسین نائینی در یک خانواده مشهور و محترم در شهر نائین چشم به جهان گشود و پس از طی تحصیلات مقدماتی، در پانزده سالگی عازم اصفهان شد. پس از ده سال تحصیل در حوزه‌ی علمیه اصفهان، عازم عتبات عالیات شد و در سامر از محضر میرزا محمد حسن شیرازی بزرگ کسب فیض کرد. دو سال پس از درگذشت میرزا شیرازی به کربلا رفت و بعد از دو سال اقامت در آن شهر، عازم نجف اشرف شد و در آن شهر مشغول تحقیق و تدریس گردید. او یکی از بزرگ‌ترین و نامورترین مراجع عصر خویش و یکی از محققان بزرگ در اصول فقه بود. به حدّی که او را «احیاگر علم اصول» و نوآور در آن نامیده‌اند.

از وی آثاری متعدد بر جای مانده است که یکی از معروف‌ترین آن‌ها کتاب مشهور «تبیه‌الاُمه و تنزیه‌المله» است. این کتاب برای آگاهی مردم از انواع استبداد و خودکامگی پادشاهان به رشتہ‌ی تحریر درآمده و نظام مشروطه را از نظر مذهب شیعه بررسی کرده است. بنابراین، او یکی از رهبران فکری نهضت مشروطه، و به تعبیری، نظریه‌پرداز آن به شمار می‌رود.

با تلاش‌های پیگیر و مجاهدت‌های فراوان آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری اصل دوم متمم قانون اساسی تصویب شد که مورد تأیید علمای ایران و مراجع بزرگ نجف فرار گرفت. بنابراین اصل، در هر

۱- اعضای کمیسیون عبارت بودند از: سعد الدلوه، نماینده اعيان تهران؛ حاج امین‌الضرب، نماینده تجار؛ حاج سید‌نصرالله سادات اخوی، نماینده‌ی علماء؛ سید‌حسن تقی‌زاده، نماینده‌ی تبریز؛ مشاور‌الملک و مستشار‌الدوله (ن. ک : تاریخ مشروطه، ص ۲۲۴).

دوره از مجلس، هیئتی پنج نفره از مجتهدان و فقیهان اسلام که با اقتضاهاي زمان آشنا بودند، به عنوان عضو، در مجلس شورای ملي شرکت می کردند، تا بر قانون هایی که تدوین و تصویب می شد، نظارت کنند که خلاف قواعد اسلامی و دستورهای شرع نباشد.^۱ در هیچ یک از دوره های مجلس شورای ملي به این اصل عمل نشد.

فکر کنید و پاسخ دهید:

به نظر شما چرا شیخ فضل الله نوری به اجرای این اصل اصرار داشت؟

در فاصله‌ای که متمم قانون اساسی تدوین می‌شد، اختلاف درونی مشروطه خواهان از یک سو و مخالفت محمدعلی شاه با نظام مشروطه از سوی دیگر، اوضاع را آشفته و پیشان ساخته بود. تا آن که سرانجام شیخ فضل الله نوری بهدلیل اعمال نفوذ غرب‌گرایان در نهضت مشروطه و انحراف آن از مسیر اسلامی و ملی اولیه از صفت طرفداران مشروطه جدا شد. او معتقد بود که باید «مشروطه م مشروعه» ایجاد شود.

خودداری محمدعلی شاه از امضای متمم قانون اساسی

بی‌اعتنایی بعدی محمدعلی شاه نسبت به نظام مشروطه در هنگام امضای متمم قانون اساسی مشروطه، رخ داد. هنگامی که متمم قانون اساسی تقدیم او شد، از امضای آن خودداری کرد. این برخورد، مردم را به هیجان آورد؛ بازارها بسته شد، و چندین هزار نفر به سوی مجلس هجوم آوردند. مردم شهرهای دیگر همچون تبریز، اصفهان، شیراز، رشت و کرمان نیز با مردم تهران هم‌صدا شدند. مراجع تقليد، از نجف اشرف، طی تلگراف‌هایی، به نصیحت شاه پرداختند. در چنین شرایطی، شاه، در شهریور سال ۱۲۸۶، به ناچار، متمم قانون اساسی را امضا کرد.

اهداف انگلستان و روسیه برای مداخله در نهضت مردم

روس و انگلیس در مواجه با نهضت مشروطه، با توجه به منافع استعماری خود، با همدیگر تضاد

۱- ن. ک : مدنی، تاریخ سیاسی معاصر ایران، ج ۱، ص ۲۵۰-۲۵۱؛ ترکمان، مجموعه رسائل و اعلامیه‌ها و مکتوبات شیخ فضل الله نوری، ج ۱، ص ۱۳؛ روزنامه‌ی صبح صادق، شماره ۴۸، سال اول، ۲۰ ربیع‌الثانی ۱۳۲۵ هـ.ق.

داشتند. روسیه به چند دلیل با نهضت مشروطه‌ی ایران مخالفت می‌کرد:

- ۱- جلوگیری از نفوذ انگلیس که در لباس مشروطه‌خواهی، از مشروطه طلبان حمایت می‌کرد.
- ۲- کمک به محمدعلی شاه که طرفدار روس بود.
- ۳- پیش‌گیری از قیام ملت‌های منطقه‌ی فرقاًز برای گفتن آزادی، تحت تأثیر پیروزی مشروطه‌خواهان در ایران

انگلیس هم برای حمایت از مشروطه، دلایلی داشت:

- ۱- افزایش اعتبار خود در ایران، برای دستیابی به موقعیتی بهتر یا برابر با روسیه
- ۲- به قدرت رساندن مهره‌های انگلیسی در دستگاه حاکم و مجلس؛
کمک‌های بی‌دریغ انگلیس به بستن‌شینان در سفارت این کشور در تهران، و تحت حمایت قرار دادن تزدیک به چهارده هزار نفر در سفارت، به همین دلیل صورت گرفت.^۱
- ۳- محافظت از مرزهای هندوستان و سایر مستعمرات انگلستان در منطقه.^۲

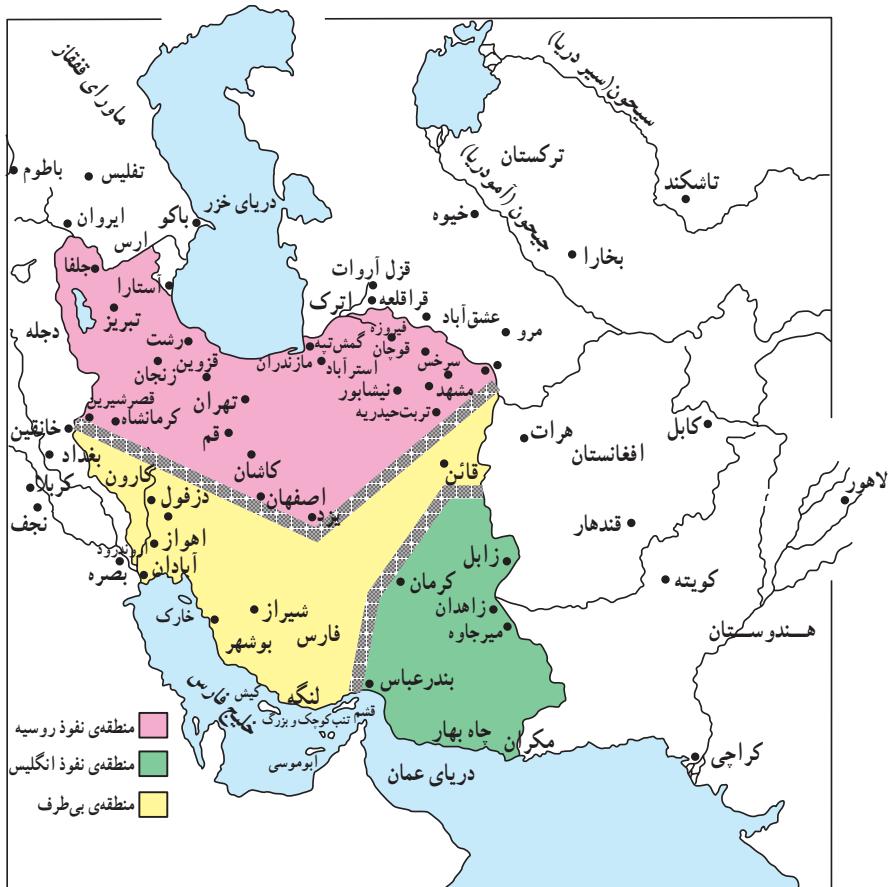
قرارداد ۱۹۰۷ روس و انگلیس

با وجود رقابت‌های شدیدی که میان روس و انگلیس در ایران وجود داشت، موضوع جدیدی آن‌ها را وادار به رفع اختلاف‌ها و توافق در مورد ایران کرد. این موضوع جدید حضور آلمان به عنوان یک قدرت جدید در صحنه سیاست جهان بود. با در خطر قرار گرفتن مستعمره‌های روس و انگلیس در جاهای دیگر دنیا، توسط استعمارگر جدید یعنی آلمان، آن‌ها اختلاف‌ها را کنار گذاشتند و به موجب قرارداد ۱۹۰۷، ایران را بین خود تقسیم کردند.^۳ بر اساس این قرارداد روس و انگلیس، با پادرمیانی فرانسه که از قدرت روزافزون آلمان بینناک بود، ایران را به سه منطقه تقسیم کردند: منطقه‌ی شمال، از خط فرضی بین قصر شیرین، اصفهان، یزد، خوف و مرز افغانستان، حوزه‌ی نفوذ روسیه شناخته شد. منطقه‌ی جنوب، از خط فرضی بین بندرعباس، کرمان، بیرجند، زابل و سرحدهای افغانستان که

۱- ن. ک: معاصر، تاریخ استقرار مشروطیت در ایران، ص ۸۷ و ۸۰؛ شریف کاشانی، واقعات اتفاقیه در روزگار، ص ۸۲؛ رایین، انجمان‌های سری در انقلاب مشروطیت، ص ۸۷؛ ملک‌زاده، انقلاب مشروطیت ایران؛ ص ۶۰.

۲- رینوف، انقلاب مشروطیت ایران، ص ۵۸؛ همچنین ن. ک: کرمانی، تاریخ انحلال مجلس، ص ۲۵.

۳- قبل از آن، فرانسه و انگلستان برای جلوگیری از نفوذ آلمان، در آفریقا به تفاهم رسیده و اختلافهای خود را در شمال این قاره حل کرده بودند. بنابراین در آسیا هم با پادرمیانی فرانسه، دولتهای انگلیس و روس، این قرارداد را امضا کردند که شامل سه توافقنامه بود: در توافقنامه‌ی اول، افغانستان در منطقه‌ی نفوذ انگلستان قرار گرفت. طبق قرارداد دوم، تبت جزء منطقه‌ی نفوذ روسیه شناخته شد. براساس قرارداد سوم، ایران تقسیم شد (برای کسب اطلاع بیشتر. ن. ک. به: کاظم‌زاده، روس و انگلیس در ایران، فصل هفتم).

نقشه‌ی تقسیم ایران براساس قرارداد ۱۹۰۷

دارای ارزش حیاتی برای دفاع از هند بود، قلمرو نفوذ انگلستان مقرر گردید. قسمت سوم که شامل کویرها و بیابان‌های بی‌آب و علف بود، منطقه‌ی بی‌طرف و متعلق به ایران شناخته شد. منظور از این کار هم آن بود که دو دولت تا حدودی از یکدیگر فاصله بگیرند و از برخوردهای احتمالی بین آن‌ها، جلوگیری شود.

اقدام انقلابی مردم و مجلس

پس از این که قرارداد ۱۹۰۷ امضا شد، سفیران روس و انگلیس، رسماً دولت ایران را از آن قرارداد باخبر کردند. به محض اطلاع مردم، هیجان عمومی علیه این دولت‌ها شکل گرفت و نمایندگان مجلس، به اتفاق آرا، قرارداد را رد کردند. مجلس، قبل از آن نیز دریافت وام از دولت‌های خارجی را

رد و برای حل این مشکل، به تأسیس «بانک ملی» اقدام کرده بود. به علاوه، نوز بلژیکی را که پست مهم مالی ایران در دست او بود، اخراج کرده بود. این اقدام‌های انقلابی، برای دولت‌های استعمارگر، زنگ خطر بود؛ زیرا در جهت خلاف هدف‌های استعماری آنان جریان داشت. به همین دلیل، برای سرکوب مجلس، به توافق رسیدند و هنگامی که محمدعلی شاه ساختمان مجلس را به توب بست، روسیه از آن حمایت کرد و انگلیس نیز با سکوت خود، به آن رضایت داد.

به توب بستن مجلس و استبداد صغير

کشمکش بین محمدعلی شاه و مجلس، پس از امضای متمم قانون اساسی همچنان ادامه یافت. محمدعلی شاه برای مبارزه با مشروطه خواهان، میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان را که از مخالفان جدی مشروطه بود و در اروپا به سر می‌برد، به کشور دعوت کرد، تا ریاست دولت را به او بسپارد و به کمک وی، دوباره نظام استبدادی را حاکم سازد. امین‌السلطان، با تدبیرهای امنیتی و حمایت روس‌ها، وارد ایران و به عنوان نخست وزیر منصوب شد.^۱

او که در دوره‌ی نخست وزیری خود، سیاستی دوگانه در پیش گرفته بود، سرانجام توسط یکی از طرفداران مشروطه ترور شد. چندی بعد محمدعلی شاه در یکی از خیابان‌های تهران مورد سوء قصد قرار گرفت، ولی آسیبی ندید.^۲ شاه، این اقدام را به مشروطه‌خواهان نسبت داد و به همین بهانه، تصمیم گرفت مجلس را برای همیشه تعطیل کند. بنابراین، در تیر ماه ۱۲۸۷، یعنی دو سال پس از استقرار مشروطه، محمدعلی شاه با تشویق سفارت روسیه دستور حمله به مجلس شورای ملی را صادر کرد. لیاخوف روسی فرماندهی نیروهای قزاق به فرمان محمدعلی شاه با نیروهای خود به مجلس حمله کرد و بخشی از ساختمان مجلس را با گلوله‌های توب تخریب کرد.^۳ به دنبال آن، تمام خانه‌های مشروطه‌خواهان غارت شد و مأموران به دستگیری آنان پرداختند. آیت‌الله سید محمد

۱- تاریخ روابط خارجی ایران، ص ۳۲۲.

۲- ن. ک : روزنامه حبل‌المتین، مورخ ۲۷ محرم ۱۳۲۶، شماره ۲۴، ص ۳، اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۲۳۳؛ ملک‌زاده، تاریخ انقلاب مشروطیت ایران، ج ۳، ص ۵-۲۰؛ ۱۶۳-۲۰۵؛ کسری، تاریخ مشروطه، ج ۱، ص ۵۴۲-۵۴۳؛ رضا زاده ملک، حیدرخان عمۇ اوغلى، ص ۱۲۰-۱۲۲.

۳- راجع به همکاری روسیه با محمدعلی شاه، ن. ک : معاصر، تاریخ استقرار مشروطیت در ایران، ص ۱۰۸؛ بمباران مجلس شورای ملی، حکومت تزار و محمدعلی شاه خاطرات ن. ب، مأونتف؛ ص ۱۵۱-۱۵۴؛ نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ بیداری، ج ۴، ص ۱۳۷-۱۳۸؛ اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۲۴۰-۲۴۳؛ ملک‌زاده، همان، ج ۴، ص ۸۲۷؛ کاظم‌زاده، روس و انگلیس در ایران، ص ۱۵۶-۱۵۷.

ساختمان مجلس شورای ملی پس از به توب بستن توسط
لیاخوف در ایام مشروطیت

طباطبایی و سید عبدالله بهبهانی، توسط قزاق‌ها دستگیر، شکنجه و تبعید شدند. به دستور شاه، میرزا جهانگیر خان صوراسرافیل، ملک‌المتكلمين و سید جمال‌الدین واعظ اعدام شدند. بعضی از نمایندگان نیز که مورد تعقیب قرار گرفته بودند (از جمله تقی‌زاده)، به سفارت انگلیس پناه بردن.^۱ بدین‌گونه، دوباره، برای مدتی، استبداد حاکم شد. این دوره که یک سال به طول انجامید بار دیگر استبداد به جای مشروطیت حاکم شد. از این رو آن را دوره‌ی استبداد صغیر نامیده‌اند.

مقاومت مردم

پس از به توب بستن مجلس، جمعی از غرب‌گرایان که داعیه‌ی مشروطه‌خواهی و وطن‌دوستی داشتند، از هر طریق ممکن، خود را به اروپا رساندند و در شهرهای پاریس، لندن، استانبول و کشور سوئیس، محفل‌های سیاسی به راه انداختند، اما مردم و علماء، در داخل کشور به مقاومت پرداختند. مقاومت اصلی از تبریز آغاز شد و دو تن از مجاهدان نام آور آن خطه به نامهای ستارخان و باقرخان، بیش از نه ماه در برابر دشمنان مشروطه مقاومت کردند. آن‌چه آنان را در هدف‌هایشان پایرجا نگاه می‌داشت، حمایت مراجع تقلید مقیم نجف از مشروطه بود. آیت‌الله محمد‌کاظم خراسانی، آیت‌الله سید‌عبدالله مازندرانی و آیت‌الله حاج میرزا حسین فرزند میرزا خلیل تهرانی، از مشروطه‌خواهان در برابر حکومت استبدادی محمد‌علی شاه حمایت می‌کردند.^۲

با مقاومت مردم تبریز و استادگی رهبران دینی و ملی، مردم فارس، اصفهان، قزوین، کرمانشاه، گیلان، همدان و برخی دیگر از شهرها، وارد صحنه‌ی مبارزه شدند و حکومت استبدادی را سخت

۱- نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۴، ص ۲۸۷-۲۹۱؛ حائری، تشیع و مشروطیت، ص ۹۰؛ مدنی، تاریخ سیاسی معاصر ایران، ج ۱، ص ۲۵۷.

۲- نظام‌الاسلام کرمانی، همان، ج ۴، ص ۱۵۷-۱۶۰؛ ملک‌زاده، همان، ج ۴، ص ۷۷۲-۷۷۷ و ۸۲۹.

در تنگنا گذاشتند. محمدعلی شاه که در برابر مقاومت مردم تبریز درمانده بود، با فراگیر شدن خیزش، ناتوان تر شد. سرانجام نیروهای مردمی هوادار مشروطه از اصفهان و بختیاری و گیلان، راهی تهران شدند. سیاست روس و انگلیس در این زمان، مبتنی بر حفظ محمدعلی شاه بود.^۱ سرانجام در تیرماه سال ۱۲۸۸ هواداران مشروطه به تهران رسیدند و با پناهنه شدن محمدعلی شاه به سفارت روسیه، حکومت استبدادی او به پایان رسید.^۲

بیشتر بدانید

نقش زنان در انقلاب مشروطیت

زنان ایرانی در بسیاری از نهضت‌های تاریخ معاصر ایران در زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نقش ارزشمند ایفا نمودند. علاوه بر نقش تاریخی زنان در نهضت تحریم تباکو در نهضت مشروطه نیز، زنان به کارهای خدمتمند ای دست زدند. اکثر فعالیت‌های آنان برگرفته از هویت ایرانی اسلامی بوده است. به عنوان نمونه در جریان مهاجرت صغیری، زنان با شرکت در تظاهرات خیابانی خواهان بازگشت علما شدند. پس از صدور فرمان مشروطه زنان به مجلس رفتند و خواستار تکمیل قانون اساسی توسط نمایندگان شدند. زنان به هنگام تأسیس بانک ملی با اهدای طلا و زیورآلات شخصی خود بخشی از سرمایه‌ی بانک ملی را تهیه کردند و پس اندازهای خود را در اختیار دولت گذاشتند تا این امر ملی به دور از دست خارجیان و استقراض از آن‌ها انجام شود.

زمانی که مشروطه خواهان تصمیم گرفتند با تحریم کالاهای وارداتی و استفاده از کالاهای داخلی مشکلات اقتصادی جامعه را حل کنند، زنان ایرانی برای تقویت اقتصاد و حمایت از صنایع داخلی، و کالاهای بومی و عدم خرید کالاهای وارداتی، نقش داشتند. در هنگام به توبستن مجلس، زنان جرأت یافتدند که جسد مجاهدین و مبارزان را از زمین بردارند. در هنگام محاصره‌ی تبریز توسط نیروهای دولتی، زنان در پشت جبهه خدمات متعددی از جمله تهیه‌ی غذا و لباس برای مجاهدان، پرکردن بوکه‌های خالی فشنگ و پرستاری از مجروحان را به عهده داشتند. آنان همچنان با فروش زیورآلات قیمتی و دارایی‌های شخصی خود، بخشی از هزینه‌های مبارزاتی و تبلیغاتی را تأمین می‌کردند.^۳

۱- نظام الاسلام کرمانی، همان، ج ۵، ص ۳۷۲-۳۷۳. و ۴۰۰؛ ملک‌زاده، همان، ج ۶، ص ۱۱۹۹-۱۲۰۰ و ۱۲۱۲-۱۲۱۴.

۲- نظام الاسلام کرمانی، همان، ج ۵، ص ۴۹۴؛ اعظم قدسی، همان، ج ۱، ص ۲۴۰-۲۴۳؛ ملک‌زاده، همان، ج ۶، ص ۱۲۳۳؛ مدنی، تاریخ سیاسی معاصر ایران، ج ۲، ص ۱۹۵-۱۹۸.

۳- جهت اطلاع بیشتر، ک: نظام الاسلام کرمانی، تاریخ بیداری ایرانیان، بخش دوم، ص ۳-۲۲۲؛ دولت آبادی، حیات یحیی، ج ۲، ص ۳۷۵؛ حبل المتبین، سال ۱۶ ش ۳۲. صفر ۱۳۲۷، ص ۱۸؛ کسری، تاریخ مشروطه، ص ۳۱۵؛ شوستر، اختناق ایران، ص ۲۲۸؛ محیط طباطبائی، تاریخ تحلیلی مطبوعات ایران، ص ۱۷۲؛ فوران، مقاومت شکننده، ص ۵۰-۶۰.

پرسش‌های نمونه

- ۱- دو مورد از بی‌اعتنایی‌های محمد علی شاه نسبت به نظام مشروطه و نمایندگان مجلس شورای ملی را ذکر کنید.
- ۲- اصل دوم متمم قانون اساسی درباره‌ی چه موضوعی بود؟
- ۳- دولت روسیه به چه دلایلی با انقلاب مشروطه ایران مخالفت می‌کرد؟
- ۴- روسیه و انگلستان براساس قرارداد ۱۹۰۷ چرا و چگونه ایران را میان خود تقسیم کردند؟
- ۵- نمایندگان اولین دوره‌ی مجلس شورای ملی در قبال سیاست‌های استعماری روس و انگلیس چه تصمیماتی گرفتند؟

اندیشه و جست وجو

- ۱- درباره‌ی زندگی و مبارزات مشروطه‌خواهی ستارخان و یا باقرخان مطلبی تهیه کنید.
- ۲- درباره‌ی جریان فتح تهران توسط مجاهدان هوادار مشروطه، گزارشی تهیه کنید.

درس ششم

دوره‌ی دوم مشروطه (۱۲۸۸ - ۱۲۹۳ ش)

در این درس با اوضاع کشور پس از سقوط و فرار محمدعلی‌شاه و تسخیر تهران و به شهادت رسیدن آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری و نیز ادامه‌ی مداخله‌های روسیه و انگلیس برای تداوم سلطه بر ایران آشنا خواهید شد.

دوره‌ی دوم مشروطه یکی از برهه‌های مهم تاریخ معاصر ایران است. این دوره با فتح تهران به دست مشروطه‌خواهان آغاز شد و دارای دو ویژگی بارز بود:

- ۱- اختلاف‌های شدید بین طرفداران مشروطه
- ۲- مداخله‌های آشکار و سلطه‌گرانه‌ی روس و انگلیس در سرنوشت ایران

قدرت گرفتن جریان جدید در انقلاب مشروطه و اختلاف‌های داخلی

پس از فتح تهران مجلسی فوق‌العاده، مرکب از سران و رؤسای مجاهدان، شاهزادگان، اعیان و کلای‌ساق مجلس شورای ملی، تشکیل شد و به اتفاق آرا، محمدعلی‌شاه از سلطنت خلع، و پسر دوازده ساله‌ی او، احمد میرزا ولی‌عهد، به مقام سلطنت برگزیده شد. چون احمدشاه به سن قانونی سلطنت نرسیده بود، شاهزاده عضدالملک، بزرگ خاندان قاجار، به عنوان «نایب السلطنه» انتخاب شد.^۱

احمد شاه

۱- نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیداری ایرانیان، ج ۵، ص ۴۹۴-۴۹۷.

بیش تر بدانید

ملکزاده – یکی از تاریخ نویسان آن عصر (فرزند ملک المتكلمين) – نوشته است: «هرگاه فرصت اجازه می داد که اسمای پانصد نفر اعضای مجلس عالی را از نظر خوانندگان بگذرانم، مشاهده می شد که عده‌ی زیادی از کرسی‌نشینان باشگاه و مشاورین و همدستان محمدعلی‌شاه که دستشان آغشته به خون آزادی خواهان بود، لباس مشروطه‌خواهی دربرکرده و در صدر مجلس عالی جای گرفته بودند و سهیم و شریک در زمامداری حکومت ملی بودند و هنوز بیست و چهار ساعت از فتح تهران نگذشته بود که کسانی که باید به دار آویخته می شدند، دوش به دوش نایاب‌السلطنه و سرداران ملی، به رتق و فتق امور پرداختند».^۱

پس از آن که دولت جدید تشکیل شد و جمعی از مستبدان و مرتجعان به وزارت و حکمرانی و سایر مقام‌های دولتی رسیدند، آتش خشم مشروطه‌خواهان تبریز شعله‌ور و ناخرسندی آنان علنی شد. افرادی نظیر ستارخان و باقرخان و جمعی دیگر از طرفداران مشروطه که برای نهضت فدایکاری و مجاهدت کرده بودند، چون ملاحظه کردند که مستبدان دوره‌ی استبداد و دشمنان دیروز مشروطه، دوباره زمامداری مملکت شدند، بسیار ناخشنود و معرض بودند.

آن‌هم چنین خواستار اخراج افراد تندر و افراطی نظیر تقی‌زاده از مجلس بودند.^۲

شهادت شیخ‌فضل‌الله نوری

با پیروزی مشروطه‌خواهان، انتظار می‌رفت دشمنان واقعی نهضت، مجازات شوند و کیفر بینند اما آنان که دستشان به خون آزادی خواهان آغشته بود، رها شدند و محمدعلی‌شاه نیز، با حمایت روس و انگلیس، بدون محاکمه و حتی با پرداخت حقوق سالیانه راهی بندر ادیسا در روسیه شد. آنگاه، همان‌گونه که اشاره شد – دشمنان نهضت، در صف اول آن قرار گرفتند و در زمامداری و حکومت، شریک شدند. تنها کسی که به پای میز محاکمه رفت و اعدام شد، شیخ‌فضل‌الله نوری، مجتهد طراز اول تهران بود که به دفاع از «مشروطه‌ی مشروعه» و قانون اساسی بر پایه‌ی ارزش‌های اسلامی، با مشروطه‌ی اقتیاس شده از غرب، مخالفت کرده بود.

در این هنگام، سفارت روسیه از ایشان خواست که به آن‌جا پناهنده شود، یا چند نفر سرباز روسی به منزلش بروند و او را در پناه خود بگیرند. شیخ‌فضل‌الله نوری هیچ‌یک از این‌ها را نپذیرفت

۱- ن. ک : «تاریخ مشروطیت ایران»، ص ۱۳۲۴ - ۱۳۲۵.

۲- کسری، دنباله تاریخ مشروطه، ص ۱۳۱ - ۱۳۲.

و گفت: «در مقابل مشیت و اراده‌ی الهی، تسلیم صرف است».^۱

هم‌چنین، در پاسخ برخی از کسانی که به او پیشنهاد می‌کردند که به بیگانه پناهنده شود، اظهار داشت: «من راضی هستم که صد مرتبه زنده شوم و کشته شوم اماً پناهنده به اجنبی نشوم و برخلاف امر شارع مقدس اسلام رفتاری نکرده باشم».^۲

پیرم‌خان ارمی که پس از پیروزی مشروطه خواهان، با فرصت طلبی مدارج ترقی را به سرعت طی کرده بود، مأمور دستگیری شیخ فضل‌الله نوری شد. این عالم روحانی پس از یک محاکمه‌ی فرمایشی، به شهادت رسید.

به نظر بسیاری از مورخان شهادت شیخ فضل‌الله نوری، یکی از فجیع‌ترین اعمال مشروطه خواهان بود. عده‌ای اعدام او را انتقام استعمار از روحانیت ایران برای جبران شکست در نهضت تحريم تباکو و پیشگیری از تکرار مقاومت‌های مشابه آن می‌دانند.^۳

برگی از تاریخ

شهید شیخ فضل‌الله نوری (۱۲۲۲-۱۲۸۸ ش)

حاج شیخ فضل‌الله کجوری، معروف به نوری، فرزند ملا عباس، در سال ۱۲۲۲ ش. متولد شد. او پس از تحصیلات مقدماتی، برای تکمیل آن به عراق رفت و در زمرة شاگردان بر جسته‌ی میرزا محمد حسن شیرازی قرار گرفت. وقتی به تهران برگشت، مقام علمی و فقهی او در مقایسه با علمای هم‌عصر خود در ایران، بالاترین بود. او با جدایی دین از سیاست که در آن ایام تحت تأثیر افکار غربی و توسط عوامل استعمار در ایران تبلیغ می‌شد، شدیداً مخالفت ورزید. در جریان نهضت تباکو به عنوان

- تندرکیا، مجله شاهین، ص ۲۲۹؛ بامداد، رجال ایران، ج ۱، ص ۵۵-۵۷؛ ادب هروی خراسانی، تاریخ پیدایش مشروطیت ایران، ص ۱۴۲؛ بهمنی، فاجعه قرن، ص ۱۶۳؛ داشبور علوی، تاریخ انقلاب مشروطه و جنبش وطن‌پرستان بختیاری، ص ۱۶۲.
- نظام‌الاسلام کرمانی، تاریخ پیدایش ایرانیان، ج ۱، ص ۲۹۸-۳۰۳؛ «شیخ فضل‌الله نوری و مشروطیت»، ص ۱۵۸.
- ملک‌نژاده، تاریخ انقلاب مشروطیت ج ۵، ص ۱۰۹؛ حائزی، تشیع و مشروطیت، ص ۱۵۸؛ طبری، «جامعه ایران در دوران رضاشاه»، ص ۱۰۶؛ صفائی، «رهبران مشروطه»، ص ۲۷۷؛ اعظم قدسی، خاطرات من، ج ۱، ص ۳۲۳؛ بامداد، رجال ایران، ج ۳، ص ۱۰۵.

نماینده‌ی میرزا شیرازی عمل می‌کرد و به حمایت جدی از این نهضت پرداخت. وی در اوایل مشروطه، از پیشگامان این نهضت بود ولی پس از چندی بی‌پرد که دست‌های پلید، در حال پایمال کردن خون‌های ریخته شده در راه این نهضت و قطع پیوندهای مشروطه با اسلام هستند. بنابراین مخالفت خویش را با مشروطه‌ی غیرمشروعه اعلام و بر مشروطه‌ی مشروعه پا فشاری کرد و عاقبت جان بر سر آن گذاشت.

جلال‌آل احمد درباره‌ی او گفته است: «من نعش آن بزرگوار را بر سر دار، همچون پرچمی می‌دانم که به علامت استیلای غرب‌زدگی، پس از دویست سال کشمکش، بر بام سرای این ملت افراشته شد».^۱

تشدید اختلاف و درگیری میان مشروطه‌خواهان

به دنبال اعدام شیخ‌فضل الله نوری و تشکیل دومین دوره‌ی مجلس شورای ملی، اختلاف و درگیری میان مشروطه‌خواهان شدت گرفت. دو حزب «اعتدالیون» و «دمکرات» که اکثریت نماینده‌گان مجلس را تشکیل می‌دادند، شدیداً با یکدیگر رقابت فکری و سیاسی داشتند. اعتدالیون مذهب را سدی محکم در برابر ظلم و بی‌عدالتی می‌دانستند و اجرای شریعت را در دستور کار خود قرار داده بودند. سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی از اعضای سرشناس این حزب بودند.

دمکرات‌ها به رهبری سید حسن تقی‌زاده بر جایی دین از سیاست تأکید می‌ورزیدند تا مشروطه را از جنبه‌های دینی تهی کنند و نهضت را از آرمان‌های اصیل آن دور سازند.

با شدت گرفتن درگیری‌های سیاسی، به تدریج، جوّ وحشت و ترور بر جامعه حاکم گردید. نخست سید عبدالله بهبهانی که نقشی مهم در رهبری نهضت مشروطه داشت، توسط دمکرات‌ها ترور شد. تقی‌زاده که متهم به دست داشتن در این ترور بود^۲، از کشور گریخت و به اروپا رفت.^۳ به فاصله‌ای کوتاه، چند تن از دمکرات‌ها ترور شدند.^۴

۱- آل احمد، «غیرزدگی»، ص. ۷۸.

۲- سید عبدالله بهبهانی توسط چهار نفر که به اشاره‌ی حیدر عمو اوغلی و سران دموکرات و کمیته‌ی دهشت و تقی‌زاده فرستاده شده بودند، به قتل رسید. (احتشام‌السلطنه، خاطرات، ص. ۶۵؛ صفائی، رهبران مشروطه، ص. ۲۸) هر چند تقی‌زاده این اتهام را رد کرده است. (تقی‌زاده، خاطرات، ص. ۱۴۴) اما به گفته‌ی کسروی: اگرچه کشندگان به نام شناخته نشدن، ولی بی‌گمان از گروه حیدر عمو اوغلی بودند و این کار را به دستور تقی‌زاده انجام دادند. (کسروی، تاریخ هجدۀ ساله‌ی آذربایجان، ص. ۱۳۰). دولت‌آبادی یکی از علته‌های قتل بهبهانی را دستیاری وی در صدور حکم تکمیر تقی‌زاده توسط علمای نجف خوانده است. (دولت‌آبادی، حیات یحیی، ج. ۳، ص. ۱۳۶).

۳- شریف کاشانی، واقعات اتفاقیه، در روزگار، ج. ۲، ص. ۵۳۵؛ ملک‌زاده، «تاریخ انقلاب مشروطیت»، ص. ۱۳۳۳-۱۳۳۷؛ افسار، اوراق تازه‌یاب مشروطه، ص. ۲۰۸.

۴- برای دریافت اطلاع بیشتر، ن. ک: بهار، «تاریخ مختصر احزاب سیاسی ایران»؛ ج. ۲، ص. ۱۰-۱۲.

ستارخان سردار ملی

ستارخان از اهالی ارسپاران و ساکن تبریز بود. او به همراه باقرخان، سالار ملی، مدافعان مشهور تبریز در مقابل قشون عظیم محمدعلی شاه در دوره‌ی استبداد صغیر بودند. ستارخان اول کسی بود که مردم را به مقاومت دعوت کرد و چندین ماه با قوای دولتی درگیر شد و نگذاشت تبریز به دست مستبدان بیفتند. او در اصل از پایین‌ترین طبقات اجتماعی و دارای خوی عیاری و جوانمردی بود.

ستارخان و باقرخان به دعوت تلکرافی آخوند ملامحمد کاظم خراسانی، مرجع تقلید بزرگ شیعیان جهان، در روز هشتم ربیع الاول ۱۲۸۸ق به تهران آمدند و مردم پایتخت استقبال گرمی از آن‌ها به عمل آوردند اما درگیر و دار اختلاف‌های حزنی و جناحی در واقعه‌ی خلع سلاح گروه‌ها در ۳۰رجب سال ۱۲۸۸ق ستارخان که به اتفاق تفنگچی‌های همراش، در پارک اتابک، توسط نیروهای ییزم خان ارمنی، محاصره شده بودند، پایش تیر خورد و سرانجام در ۲۸ ذی‌الحجه‌ی سال ۱۲۹۲ق در اوایل جنگ جهانی اول، دارفانی را وداع گفت.

معروف است که وقتی در جریان مبارزه‌های تبریز عرصه بر او تنگ شد، کنسول روس پیام داد که برجم روس را بالای خانه‌اش نصب کند. او پاسخ داد: «ژنرال کنسول؛ من می‌خواهم که هفت دولت به زیر بیرق دولت ایران بیایند. من زیر بیرق بیگانه نمی‌روم.» و این مشابه پاسخی بود که مرحوم شیخ‌فضل‌الله به پیام سفارت روس داد.

ستارخان
باقرخان

مجلس نوپای مشروطه و مداخله‌ی بیگانگان

طبق تصمیم مجلس شورای ملی، عده‌ای کارشناس از آمریکا برای اصلاح اداره‌ی دارایی و

خزانه‌داری کل، یک فرانسوی برای دادگستری، و چند سوئدی برای ژاندارمری، استخدم شدند.^۱ مورگان شوستر آمریکایی، معروفترین چهره در بین آنان بود که با اختیارهای وسیعی که مجلس به او داد، شروع به انجام اصلاحهایی دامنه‌دار در امور مالی و گمرک‌ها کرد. این اقدام او که سبب منظم شدن دستگاه اقتصادی کشور می‌شد، روس و انگلیس را سخت عصبانی کرد. بنابراین، در سال ۱۲۹۰ روسيه، طی اخطاری به دولت ايران، تهدید کرد که اگر ظرف چهل و هشت ساعت به خواسته‌هايش عمل نشود، به اشغال ايران خواهد پرداخت. درخواست‌های روسيه به اين شرح بود:

- ۱- اقدام‌های مورگان شوستر متوقف و او از ايران اخراج شود.
- ۲- بدون موافقت روس و انگلیس، از استخدام اتباع خارجي در ايران، خودداري شود.
- ۳- هزينه‌ی لشکرکشی قواي روسيه به ايران را، دولت ايران پرداخت کند.

با به پايان رسيدن مهلت چهل و هشت ساعته، روسيه، بلاfaciale، نيروهای خود را به داخل خاک ايران اعزام کرد.^۲ اخطار روسيه، بحراني بزرگ در کشور ايجاد کرد. بين مجلس و دولت، بر سر پذيرفتن يا رد کردن آن، اختلاف افتاد. هيچان عمومي و احساسات مردمی، اوج گرفت.

مجلس اخطار روسيه را رد کرد ولی صمصم‌السلطنه، نخست وزير، از ترس اشغال پايتخت، تسلیم شد و مجلس شوراي ملي را منحل کرد. بدین ترتيب سلطنه‌جوبي دولت‌های روس و انگلستان و دخالت‌های آن‌ها در اداره‌ی کشور مانع از آن شد تا مجلس نوپاي مشروطه بتواند برای سروسامان دادن به اوضاع اداري، مالي و نظامي کشور اقدام مؤثری انجام دهد. به دنبال اين اقدام، انهوه تظاهرکنندگان مردمی، به خصوص زنان، با شعار «يا مرگ يا استقلال» به مجلس حمله کردند. علمای مذهبی در ايران و عتبات عاليات، طی تلگراف‌هایي، مردم را به مقاومت دعوت کردند.^۳ آيت الله آخوند خراسانی، مرجع بزرگ شيعه‌ی مقيم عراق، تصميم گرفت به سوي ايران حرکت کند، تا مردم را برای مقاومت در برابر زورگویی بيگانه، بسيج کند. او همراه جمع انهوهی از عشيره‌های شيعه‌ی عراق، آماده‌ی عزيمت به ايران شد اما در همان شب قبل از حرکت، به طرزی مشکوك، از دنيا رفت.^۴

۱- در آن زمان آمريكا هنوز خوي سلطنه‌جويانه‌ی آسکاراي را که پس از جنگ دوم جهاني در پيش گرفته نشان نداده بود و دولت‌مردان ايراني که به دنبال قدرت سومي بودند تا به انکاي آن در برابر سلطنه‌گري روس و انگلیس بايستند، لذا متخصصان اين کشورها را ترجيح می‌دادند.

۲- «تاریخ روابط خارجي ايران»، ص ۳۳۹-۳۴۱.

۳- «جهاديه»، ص ۴۱-۵۲؛ شوستر، اختناق ايران، ص ۲۳۸.

۴- نجفي قوچاني، «سياحت شرق»، ص ۲۸۳-۲۸۵.

آخوند ملام محمد کاظم خراسانی
(۱۲۹۰-۱۲۱۸ش)

در سال ۱۲۱۸ ش. در مشهد متولد شد و در پیست و دو سالگی به تهران مهاجرت کرد. پس از مدتی تحصیل فلسفه، به نجف مشرف شد و دو سال محضر درس شیخ مرتضی انصاری را درک کرد. آخوند خراسانی بیشتر تحصیلاتش نزد میرزا ای شیرازی بود، اما خود نیز مستقلًا در نجف حوزه‌ی درس تشکیل می‌داد، و گفته می‌شود ۱۲۰۰ شاگرد از محضرش استفاده می‌کردند.

شهرت اصلی او در علم اصول است. کتاب «کفاية الاصول» که مرجع درسی مهم حوزه‌های علمی بهشمار می‌رود، توسط وی نگاشته شده است. در انتای نهضت مشروطه، آخوند خراسانی به حمایت معنوی از آن بپرداخت و با صدور فتوا در ضرورت مشروطیت، باعث استحکام آن شد. او که در آن زمان مرجع تقليد عام شيعيان جهان بود، زمانی که در سال ۱۲۸۹ ش. روسيه، شمال ايران را اشغال کرد، با ياران خود و عشایر شيعي عراق، برای جهاد عليه اشغالگران روسي، آمده‌ی عزيمت به ايران شد، اما در شب قبل از عزيمت به ايران، به طرزی مشکوك، جان به جان آفرين تسليم کرد.

روس‌ها با استفاده از فرصنت به دست آمده، کانون‌های مقاومت تبریز و مشهد را به سختی سرکوب کردند؛ مرقد مطهر امام هشتم (ع) را به توپ بستند؛ از آذربایجان تا خراسان، نیروهای خود را مستقر ساختند و منطقه‌ی زیر نفوذشان را طبق قرارداد ۱۹۰۷ آشغال کردند.^۱

در اين زمان، انگلیس نيز برای اشغال منطقه‌ی زير نفوذ خود، قوايی از هندوستان وارد جنوب ايران کرد.^۲ سرانجام نيز، در سال ۱۲۹۱ ش/۱۹۱۲م. اين دو کشور سلطنه‌گر، دولت ايران را مجبور کردند تا سياست خود را با اصول قرارداد ۱۹۰۷ تطبیق دهد.^۳

۱- ن. ک : مدنی، «تاریخ سیاسی معاصر ایران»؛ ج ۱، ص ۳۲۱ - ۳۲۳.

۲- سفیری، «پلیس جنوب ایران»، ص ۳۵.

۳- اتحادیه، «احزاب سیاسی در مجلس سوم»، ص ۴۳ - ۴۶.

تاج‌گذاری احمدشاه

اندکی بعد از آغاز جنگ جهانی اول، احمدشاه در مرداد ۱۲۹۳ تاج‌گذاری و مجلس سوم شورای ملی نیز آغاز به کار کرد، اما شاه جوان و مجلس جدید نتوانستند ایران را از هجوم بیگانگان در امان نگاه دارند.

جنگ جهانی اول و اعلان بی‌طرفی

در سال ۱۹۱۴ م/ ۱۲۹۳ ش. جنگ جهانی اول میان دولت‌های فرانسه، انگلستان و روسیه در مقابل آلمان و امپراتوری اتریش – مجارستان آغاز شد. ایران از نظر سیاسی و اقتصادی کشوری بحران‌زده و در اشغال نیروهای بیگانه بود و توان بهره‌برداری از شرایط جنگ را نداشت. رئیس‌وزیر ایران یعنی مستوفی‌المالک اعلان سیاست بی‌طرفی کرد ولی در این کار موفقیتی به دست نیاورد؛ زیرا موقعیت حساس ایران برای نیروهای درگیر جنگ مهم بود.^۱

فکر کنید و پاسخ دهید:

به نظر شما چرا دولت‌های روسیه و انگلیس به بی‌طرفی ایران در جنگ جهانی اول توجه نکردند؟

از اواسط سال ۱۲۹۴ ش. روس و انگلیس (متفقین) بر آلمان و عثمانی (متحدین) در این منطقه چیره شدند و انگلیس با جلب موافقت روسیه، عبدالحسین میرزا فرمانفرما را که به طرفداری انگلیس شهرت داشت، به عنوان رئیس‌وزیر ایران بر سر کار آورد و از این پس دولت ایران در برابر خواسته‌های تنگین و سلطه‌گرانه‌ی روس و انگلیس تسليم شد. چون دولت عثمانی همسایه‌ی غربی ایران به متحدین پیوست، اهمیت کشور ما برای متفقین دو چندان شد. به همین دلیل انگلستان و روسیه قرارداد سری ۱۹۱۵ م را با هم امضا کردند. طبق این قرارداد دو منطقه‌ی نفوذ در عهدنامه‌ی ۱۹۰۷، به منطقه‌ی اشغالی تبدیل شدند. روسیه منطقه‌ی تحت نفوذ خود را اشغال کرد و در مقابل، دولت انگلستان نیز در سال ۱۹۱۶ م. به تأسیس پلیس جنوب دست زد. فرماندهی پلیس جنوب به عهده‌ی سرپرسی سایکس^۲ بود. او با استفاده از این قوای نظامی توانست، مقاومت

۱- فن میکوش، واسموس لورنس آلمانی، ص ۱۶۳.

۲- Sir percy sykes

دلیرانه‌ی رئیس‌علی دلواری و عشاير تنگستانی را سرکوب کند.^۱

بیشتر بدانید

امام و اشعار بهار

دفترچه‌ی شعری که از دوران نوجوانی امام خمینی برجای مانده است، نمایانگر آشنایی وی با مسائل سیاسی و اجتماعی جامعه‌ی خود می‌باشد. اشعار این دفترچه حاوی سروده‌های شعرای مشهور آن زمان است. در بخشی از این دفترچه‌ی شعر که به خط امام در سالین ۱۰-۹ سالگی نوشته شده است، سروده‌ای از محمد تقی بهار، ملک‌الشعراء، به چشم می‌خورد که به حادثه‌ی اشغال قسمت‌هایی از مناطق شمالی و جنوبی ایران به‌وسیله‌ی انگلیس و روسیه و تشویق ایرانیان به قیام علیه بیگانه و دفع تعjaوز پرداخته است. بخشی از این سروده چنین است:

های ای ایرانیان، ایران اندریلاست
ملک داریوش، دستخوش نیکلاست
مرکز ملک کیان در دهن اژدهاست
غیرت اسلام کو، جنبش ملی کجاست
برادران رشید، برادریتان چه شد؟
به عرصه‌ی رزمگاه دلاوریتان چه شد؟
حصم به ما خیره گشت، خیره سرتیان چه شد؟
به دشمن کینه‌جویی، کینه گربیان چه شد؟^۲

در این دوران، دولت را به ظاهر شاه و مجلس تعیین می‌کردند، ولی در نهان توافق سفارت‌های روس و انگلیس شرط اصلی انتخاب نخست‌وزیر بود. در اکتبر ۱۹۱۷ م/ ۱۲۹۶ ش. حکومت تزاری روسیه در مقابل انقلاب بلشویکی شکست خورد و روس‌ها خروج سریازان خود از ایران را آغاز کردند؛ بنابراین انگلیس یکه‌تاز میدان سیاست ایران شد.

بدون تردید نهضت عدالت‌خواهی و مشروطه‌طلبی از نقاط عطف تاریخ اجتماعی - سیاسی ایران است که آثار ماندگاری از خود برجای گذاشت. این نهضت نتیجه‌ی تجربیات طولانی مردم ایران در حفظ استقلال و سربلندی این کشور کهنه بود. البته به دلیل مداخله‌های بیگانگان و عوامل وابسته به آن‌ها انحرافاتی در این نهضت به وجود آمد. نتیجه‌ی این انحرافات ظهور دیکتاتوری رضاخان و

۱- ن. ک: رکن‌زاده، آدمیت، فارس و جنگ بین‌الملل، ص ۵۲ و ۸۲-۹۰؛ سپهر، ایران در جنگ بزرگ، ص ۱۳۱؛ مدنی، تاریخ سیاسی معاصر ایران، ج ۲، ص ۲۸۵-۲۸۶؛ راضی، پلیس جنوب ایران، ص ۲۲ و ۲۶.

۲- ن. ک: ملک‌الشعراء بهار، دیوان شعر، ج ۱، ص ۲۵۷.

سلسله‌ی وابسته‌ی پهلوی در ایران بود. در درس‌های بعد با دخالت‌های انگلستان در ایران و قدرت یافتن رضاخان آشنا خواهد شد.^۱

برگی از تاریخ

رئیس علی دلواری (۱۲۶۱ - ۱۲۹۴ ش)

رئیس علی، فرزند زاير محمد، در سال ۱۲۶۱ ش. دیده به جهان گشود. در تیاراندازی و سوارکاری که لازمه‌ی زندگی دشوار آن روزگار بود، از خود استعدادی شکرگفت نشان داد. او به مراسم و واجبهای دینی مقتدی بود و همچو گاه در گرفتن روزه و به پا داشتن نماز، غفلت نمی‌کرد. رئیس علی این روحیه را با عشق به مردم درهم آمیخت و از همان نوجوانی و جوانی، به مسائل کشور، توجهی خاص نشان می‌داد.

فعالیت‌های سیاسی را از دوره‌ی مشروطه آغاز کرد. او با پیروی از آیت الله سید مرتضی علم‌الهی اهرمی، در دوره‌ی استبداد صغیر، قیام کرد و با همراهی دیگر مبارزان، بوشهر را به تصرف درآورد. با آغاز جنگ جهانی اول و حضور نیروهای انگلیسی در بوشهر مردانه‌قد برافراشت تا آن که به یک قیام عمومی دست یافت. حمله‌ی او در مرداد ۱۲۹۳ در بوشهر و غلبه بر دشمنان، ابهت انگلیس در ایران را درهم شکست و نام رئیس علی در هر کوی و بزرگ سر زبان‌ها افتد، اما در یکی از حمله‌های بی‌امان خود به دشمن، توسط عوامل داخلی بیگانگان مورد حمله قرار گرفت و به شهادت رسید. جنازه‌ی رئیس علی توسط مادرش به نجف اشرف منتقل و در منطقه‌ی وادی السلام به خاک سپرده شد.

شعر زیر که بر سر در خانه‌ی او حک شده است، شانگر عشق او به امام علی (ع) است:
ز تبع شیر خدا چون رواج شرع نبی شد از این سبب به همه مسلمین، رئیس علی شد

۱- به دلیل عمق ریشه‌ی نهضت دینی - ملی مشروطیت در بین ملت، بلا فاصله‌پس از سقوط رضاشا، شاهد رویش مجدد حکومت‌های نسبتاً مستقل‌تر و تزدیک‌تر به روح مشروطه در تاریخ دوازده ساله‌ی ۱۳۲۲ - ۱۳۲۰ ش. و ملی شدن صنعت نفت و تشکیل حکومت ملی در کشور بودیم. بدون تردید جمهوری اسلامی ایران نیز شکل تکامل یافته‌ی حکومتی است که از ابتدا موردنظر پیش‌کسوتان و بزرگان نهضت مشروطیت نظیر آخوند ملاکاظم خراسانی، محمدحسین نائینی، شیخ‌فضل‌الله نوری، سید‌محمد طباطبائی و سید‌عبد‌الله بهبهانی و سید‌حسن مدرس بوده است.

پرسش‌های نمونه

- ۱- احمد شاه چگونه به سلطنت رسید؟
- ۲- سه نمونه از دخالت‌های روس و انگلیس در امور داخلی ایران را در دوره‌ی دوم مشروطه بنویسید.
- ۳- دولت روسیه در اخطاری که در سال ۱۲۹۰ ش. به ایران داد، چه درخواست‌هایی مطرح کرد؟
- ۴- چرا نیروهای بیگانه در جنگ جهانی اول علیرغم اعلام سیاست بی‌طرف ایران، کشور ما را اشغال کردند؟
- ۵- پیامد قرارداد ۱۹۱۵ م. چه بود؟

اندیشه و جست وجو

- ۱- در زمینه‌ی مقاومت‌های مردمی در جنوب ایران در مقابل نیروهای انگلیسی در جنگ جهانی اول گزارشی تهیه کنید.
- ۲- در مورد دولت موقت ملی (دولت مهاجرین) که در زمان جنگ جهانی اول در کرمانشاه تشکیل شد، مطلبی تهیه کنید.